

विभावसुहृदय ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥
 रुद्रेण सह देवेश तन्निबोध शचीपते ॥ पर्वतारोहणं कृत्वा एकपादो विभावसु ॥ ५४ ॥ निरीक्षेत निराहार ऊर्ध्वबाहुः कृतांजलिः ॥ तपसामहता युक्त उपवासफलं
 लभेत् ॥ ५५ ॥ रश्मिभिस्तापितो कस्य सर्वपापमपोहति ॥ ग्रीष्मकाले यवाशते एवं पापमपोहति ॥ ५६ ॥ ततः पापात्प्रमुक्तस्य द्युतिर्भवति शाश्वती ॥ तेजसा
 सूर्यवद्दीप्तो भ्राजते सोमवत्पुनः ॥ ५७ ॥ मध्ये त्रिदशवर्गस्य देवराजः शतक्रतुः ॥ उवाच मधुरं वाक्यं बृहस्पतिमनुत्तमं ॥ ५८ ॥ धर्मगुह्यं तु भगवन्मानुषाणां सु
 खावहं ॥ सरहस्याश्च ये दोषास्तान्यथा वदुदीरय ॥ ५९ ॥ बृहस्पतिरुवाच प्रतिमहंति ये सूर्यमनिलं द्विषते च ये ॥ हव्यवाहे प्रदीप्ते च समिधं येन जुह्वति ॥ ६० ॥
 बालवत्सां च ये नु दुहंति क्षीरकारणात् ॥ तेषां दोषान्प्रवक्ष्यामि तान्निबोध शचीपते ॥ ६१ ॥ भानुमाननिलश्चैव हव्यवाहश्च वासव ॥ लोकानां मातरश्चैव ग
 वः सृष्टाः स्वयं भुवा ॥ ६२ ॥ लोकांस्तारयितुं शक्तमर्त्येष्वेतेषु देवताः ॥ सर्वे भवन्तः शृण्वन्तु एकैकं धर्मानि श्रयं ॥ ६३ ॥ वर्षाणि षडशीं तितु दुर्वृत्ताः कुलपांसनाः ॥
 स्त्रियः सर्वाश्च दुर्वृत्ताः प्रतिमहंति यारवि ॥ ६४ ॥ अनिलद्वेषिणः शक्रगर्भस्याच्यवते प्रजा ॥ हव्यवाहस्य दीप्तस्य समिधं येन जुह्वति ॥ ६५ ॥ अग्निकार्येषु वै
 तेषां हव्यं नाश्नाति पावकः ॥ क्षीरं तु बालवत्सानां ये पिबन्तीह मानवाः ॥ ६६ ॥ न तेषां क्षीरपाः केचिज्जायन्ते कुलवर्धनाः ॥ प्रजाक्षयेण युज्यन्ते कुलवंशक्षयेण च ॥
 ॥ ६७ ॥ एवमेतत्पुरा हृष्टं कुलवृद्धैर्द्विजातिभिः ॥ तस्माद्दृज्यानिवर्ज्यानि कार्यकार्यं च नित्यशः ॥ ६८ ॥ भूतिकामेन मर्त्येन सत्यमेतद्वीमिति ॥ ततः सर्वमहाभाग
 देवताः समरुद्रणाः ॥ ६९ ॥ ऋषयश्च महाभागाः पृच्छन्ति स्म पितृस्ततः ॥ पितरः केन तुष्यन्ति मर्त्यानामल्पचेतसां ॥ ७० ॥ अक्षयं च कथं दानं भवेच्चैवौर्ध्वदेहिकं ॥
 आनृत्यं वा कथं मर्त्या गच्छेयुः केन कर्मणा ॥ ७१ ॥ एतदिच्छामहे श्रोतुं परं कौतूहलं हिनः ॥ पितर ऊचुः न्यायतौ वै महाभागाः संशयः समुदाहृतः ॥ ७२ ॥ श्रय
 तां येन तुष्यामो मर्त्यानां साधु कर्मणां ॥ नीलपंडुप्रमोक्षेण अमावास्यां तिलोदकैः ॥ ७३ ॥ वर्षासुदीपकैश्चैव पितृणामनृणो भवेत् ॥ अक्षयं निर्व्यलीकं च दानमे
 तन्महाफलं ॥ ७४ ॥ अस्माकं परितोषश्च अक्षयः परिकीर्यते ॥ श्रद्धयानाश्च ये मर्त्या आहरिष्यन्ति संततिम् ॥ ७५ ॥ दुर्गन्तितारयिष्यन्ति नरकात्प्रपितामहान् ॥
 पितृणां भाषितं श्रुत्वा हृष्टरो मातपोधनः ॥ ७६ ॥ वृद्धगार्ग्यो महोते जास्तानेवं वाक्यमब्रवीत् ॥ के गुणानीलपंडुस्य प्रमुक्तस्य तपोधनाः ॥ ७७ ॥ वर्षासुदीपदाने
 न तथैव च तिलोदकैः ॥ पितर ऊचुः नीलपंडुस्य लांगूलं तोयमभ्युदरे यदि ॥ ७८ ॥